

קונטרס

ל"ג בעומר

למוד ותפלה נוראה נפלאה ויקרה עד
מאד, ללמד ולהתפלל ביום הקדוש הזה.

אשר גלו ותקנו

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ותלמידו

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: מִי שֶׁלֹּא הָיָה פַּעַם
בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּמַרוֹן, הוּא לֹא טַעַם טַעַם
שְׂמִיחָה מִיָּמָיו, כִּי הַשְּׂמִיחָה הַגְּדוּלָה בְּל"ג
בְּעֶמֶר בְּמַרוֹן, זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
כָּלֵל, וַחֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה הָיוּ אוֹמְרִים,
שְׂבֻפָּנִים הַמְּעָרָה הוּא יוֹם הַכְּפוּרִים
וְהוֹשֵׁעָנָא רַבָּה, מְרַב בְּכִיּוֹת וּשְׂפִיכַת לֵב,
שְׂבֻנֵי־אָדָם בּוֹכִים וְשׁוֹפְכִים אֶת מְצוּקַת
לֵבָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. וּבַחוּץ בְּחֶצֶר הַיָּא
שְׂמִיחַת תּוֹרָה, מְרַב הַרְקוּדִים וְהַשְּׂמִיחָה
שֶׁהַיְהוּדִים שְׂמִיחִים עִם יְלָדֵיהֶם, זֶה אֵין
לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה
לְהִיּוֹת בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּמַרוֹן!

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תתקעג)

קוֹנְטֵרַס

ל"ג בְּעֹמֶר

הַתּוֹרָה מִלְּקוּיֵי-מוֹהַר"ן

"לְכוּ חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת ה'"

אֲשֶׁר גָּלָה רַבְּנּוּ הַקָּדוֹשׁ, אִישׁ הָאֱלֹקִים, אֹר הָעוֹלָם
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

"לְכוּ חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת ה' ", הַתְּגִלוֹת נִפְלְאָה מִסוּד
גְּדֻלַּת הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, זְכוּרוֹנוֹ
לְבָרְכָה :

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הִבְטִיחַ שְׁלֵא תִשְׁתַּפַּח תּוֹרָה
מִיִּשְׂרָאֵל עַל יָדוֹ, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבּוֹתֵינוּ,
זְכוּרוֹנָם לְבָרְכָה (שַׁבַּת קִלַּח) : כְּשֶׁנִּכְנְסוּ רַבּוֹתֵינוּ לְכַרֵּם
בִּיבְנָה, אָמְרוּ : עֲתִידָה תּוֹרָה שְׁתִּשְׁתַּפַּח מִיִּשְׂרָאֵל,
וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁלֵא תִשְׁתַּפַּח,

שְׁנֵאמַר: "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ", וְכַמֵּאמַר הַזֶּהר
 (נְשֵׂא, דָף קכד:): בְּהֵאֵי חֲבוּרָא דְאִיהוּ סִפְרֵי הַזֶּהר
 יִפְקֹון בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא; וְאַתָּה בּוֹא וּרְאֵה וְהִבֵּן
 נִפְלְאוֹת נִסְתָּרוֹת שֶׁל תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי עַל-כֵּן
 סָמַךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עֲצָמוֹ עַל זֶה הַפְּסוּק:
 "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ", כִּי בְּאֵמַת בְּזֵה הַפְּסוּק
 בְּעֲצָמוֹ מְרַמֵּז וְנִסְתָּר הַסּוּד הַזֶּה, שְׁעַל-יְדֵי זִרְעוֹ שֶׁל
 יוֹחָאי, שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, עַל יְדוֹ לֹא
 תִשְׁתַּפַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי סוֹפֵי תְבוּת שֶׁל זֶה
 הַפְּסוּק: "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ", הֵם אוֹתִיּוֹת
 "יוֹחָאי", וְזֶה שְׁמֵרֵמֵז וּמְגַלֵּה הַפְּסוּק "כִּי לֹא תִשְׁכַּח
 מִפִּי זִרְעוֹ" — מִפִּי זִרְעוֹ דִּיקָא, הֵינּוּ מִפִּי זִרְעוֹ שֶׁל
 זֶה בְּעֲצָמוֹ, שֶׁהוּא מְרַמֵּז וְנִסְתָּר בְּזֵה הַפְּסוּק, שֶׁהוּא
 הַתַּנָּא יוֹחָאי, כִּי עַל-יְדֵי זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחָאי שְׁמֵרֵמֵז
 בְּזֵה הַפְּסוּק בְּסוֹפֵי הַתְבוּת כַּנִּל, שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן
 בֶּר יוֹחָאי, עַל יְדוֹ לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה, כִּי בַזֶּהר דָּא
 יִפְקֹון מִן גְּלוּתָא כַּנִּל:

וְדַע שֶׁסּוּד רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעֲצָמוֹ הוּא מְרַמֵּז בְּפְסוּק
 אַחֵר, כִּי דַע, כִּי הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא
 בַּחֲיִנַת (דְּנִיָּאֵל ד'): עֵיר וְקַדִּישׁ מִן שְׁמִיָּא נְחִית
 — רְאִשֵׁי תְבוּת שְׁמַעוֹן וְכוּ':

פרוש נפלא מהספר הקדוש "שפת-הנחל"

"לכו חזו מפעלות ה'", התגלות נפלאה מסוד גדלת התנא אלקי רבי שמעון בן יוחאי ז"ל.

פִּשְׁנַכְנְסוּ רַבּוּתֵינוּ לְכָרֶם בִּיבְנָה, רַש"י פִּרַשׁ פָּרֶם — עַל שֵׁם שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבֵינָן שׁוֹרוֹת כְּכָרֶם.

אָמְרוּ: עֲתִידָה תּוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח מִיִּשְׂרָאֵל, זֶהוּ סוֹבֵב עַל יְמֵי הַגָּלוּת, שֶׁנֶּאֱמַר (עֲמוֹס ח): "הִנֵּה יָמִים בָּאִים בָּאִים בָּאִים הִנֵּה בָאִים ה' אֱלֹקִים, וְהִשְׁלַכְתִּי רָעַב בְּאָרֶץ, לֹא רָעַב לֶלֶחֶם וְלֹא צָמָא לַמַּיִם, כִּי אִם לִשְׁמֵעַ אֶת דְּבָרַי ה'" וְגו'. כִּי תִהְיֶה הַסְּתָרָה גְדוֹלָה בְּעוֹלָם.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שְׁלֹא תִשְׁתַּכַּח, הֵינּוּ רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי הַבְּטִיחַ לְרַבּוּתֵינוּ: לֹא כְמוֹ שְׁאַתֶּם אוֹמְרִים, שְׁעַל-יְדֵי כְּבֹד הַגָּלוּת יִהְיֶה הַהֶכְרַח לַתּוֹרָה לְהִשְׁתַּכַּח, כִּי אֲנִי אֶפְתַּח אֶת צְנוּרֵי הַחֲכָמָה הַעֲלִיּוֹנָה, וְאֶגְלֶה וְאֶזְהִיר אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בִּזְהַר הַמְּזֹהֵר, אֲשֶׁר מִי שִׁיעֵסֶק בָּזֶה, יִזְכֶּה לְהָאִיר נִשְׁמָתוֹ מֵאוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיֵצֵא מֵהַגָּלוּת שֶׁהִיא הַהֶסְתָּרָה, כִּי

(זהר הקדוש נשא קכד): **בְּהַאי חֲבוּרָא דְאִיהוּ סִפְר**
הַזֶּהר מִן זוּהֲרָא דְאִימָא עֲלָאָה וְכוּ', יִפְקוּן בֵּיהּ מִן
גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי וְכוּ', כִּי שָׁם מִתְגַּלִּים אוֹרוֹת נְשָׁגְבִים
וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן קח), שְׁלֵמוּד
הַזֶּהר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד, וְעַל-יְדֵי לְמוּד הַזֶּהר נַעֲשֶׂה
חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וְהַלְשׁוֹן הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַזֶּהר מְעוֹרְרַת מְאֹד לְעִבּוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, דִּהְיִנוּ הַשֶּׁבַח שְׁמִשְׁבַּח אֶת הָעוֹבֵד ה',
דִּהְיִנוּ הַלְשׁוֹן הַרְגִּיל בַּזֶּהר לֹאמַר זַכָּאָה וְכוּ' עַל כָּל
מַצְוָה וְעִבּוּדָה, וְלִהְיוֹת הַצְּעָקָה שְׁצוּעָק וִי וְכוּ', וִי
לִיָּה, וִי לְנִשְׁמַתִּיהָ עַל הַסֵּר מִעִבּוּדַת ה', אֱלוֹ
הַלְשׁוֹנוֹת מְעוֹרְרִים מְאֹד אֶת הָאָדָם לְעִבּוּדָתוֹ
יִתְבָּרַךְ, עַיִן שָׁם.

שְׁנֵאמַר (דְּבָרִים לֵא): "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ", פָּסוּק
זֶה נֹאמַר בְּנִבְוֵאת מֹשֶׁה, שְׁנָבֵא מֶה שִׁיְהִיָּה
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים: "וְהָיָה כִּי תִמְצָאן אֶתוֹ רְעוֹת רַבּוֹת
וְצָרוֹת, וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד, כִּי לֹא
תִּשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ, כִּי יִדְעַתִּי אֶת יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא
עוֹשֶׂה הַיּוֹם" וְגו', הִינּוּ דִיקָא כְּשִׁיגִיעוּ הַרְעוֹת רַבּוֹת
וְהַצָּרוֹת וְהַהִסְתָּרָה שְׁבִתוֹף הַסְתָּרָה, יִתְגַּלוּ גְלוּיִים
חֲדָשִׁים עַל-יְדֵי יַחֲדֵי הַדּוֹרוֹת, שְׁיִפְרְשׁוּ אֶת סִתְרֵי

התורה שנתגלו לזרעו של יוחאי, שהוא רבי שמעון, ויקרבו את זאת יותר אל הבנת והשגת המון העם, ובזה תלויה כל הגאולה.

כי התנא הקדוש רבי שמעון, הוא בחינת עיר וקדיש מן שמיא נחית. והטעם שנקרא רבי שמעון בר יוחאי עיר, כי כל ענינו הוא התעוררות השנה שמעורר בני אדם מן השנה, בחינת עיר, שהוא הפך השנה, ועל-כן הוא גלה ביותר כל רזין דאורייתא וסתרי תורה, שהם התעוררות השנה, המשכת המחין, שזוכין דיקא בעת התעוררות מן השנה (לקוטי-הלכות, נזיקין, הלכה ד', אות ג'). [ואנשי שלומנו אמרו: עיר וקדיש הוא על דרך שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שנה, סימן א'): מי שהוא מקדש יותר, הוא רחוק מהשנה יותר].

שמעון וכו'. בכתב יד: ועכשו יש נחל נובע מקור חכמה, שאפלו העיר וקדיש מן שמיא, גם-כן צריך לקבל משם, עד כאן לשונו; כי לתפס היטב את דברי רבי שמעון בר יוחאי אי אפשר, כי אם על-ידי ההקדמות שגלה האריז"ל, ולתפס דברי האריז"ל, ולהשיג אלקותו ותברך גם בתוך העולם אי אפשר, כי אם על-ידי ההקדמות שגלה

הַבַּעַל-שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ, וְלִתְפֹס דְבָרֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ וּלְקַרְבָּם אֶל שֶׁכֶל אֲנוּשֵׁי, עַד שְׁאַפְלוּ הַגְּרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים וְהַפְּחוֹת שְׁבַפְּחוֹתִים הַמִּנְחָ בְּעַמְקֵי עַמְקִים בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחַתָּיו, גַּם-כֵּן יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ כָּל אֵלוֹ הָאוֹרוֹת, הַגְּלוּיִים וְהַשְּׁגוּת, וְיִזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, זֶהוּ אִי אֶפְשָׁר, כִּי אִם עַל-יַדֵּי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁגָּלָה רַבְּנוּ מוֹהַר"ן מִבְּרֶסֶלְב, שֶׁזָּכָה לְהַפְשִׁיט אֶת כָּל הָאוֹרוֹת הַרוּחָנִיִּים מְכַל הַלְבוּשִׁים, וְטָהַר אֶת הַשָּׁמַיִם מִהַעֲבִי"ם וְהַגִּשְׁ"ם, עַד שֶׁנַּעֲשׂוּ כָּל הַנְּסֻתוֹת נִגְלוֹת, עַד שֶׁקִּטְנִים גַּם-כֵּן יִשְׁיגוּ הַשְּׁגוֹת, וְיִתְגַּלֶּה לָהֶם אוֹרוֹ יִתְבַּרֵּךְ וְאַמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּגִלּוֹי רַב, וְהוּא הִכְנִה לְמֹשִׁיחַ צְדִקְנוֹ, אֲשֶׁר יִהְיֶה מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִיו בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּבִדְעָתוֹ יִכְבַּשׁ מֹשִׁיחַ אֶת כָּל הָעוֹלָם. וְעַל-כֵּן אַף שֶׁהַגְּלוּיִ הַזֶּה נֶאֱמַר עַל רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי בְּעֲצָמוֹ, שֶׁהוּא הַתְּחִלַּת הַתְּקוּן הַנִּצְחִי שֶׁלְאַחַר הַחֲרָבָן, אֲמָרוּ הָעֶקֶר עַל עֲצָמוֹ, שֶׁהוּא גָּמַר כָּל הַתְּקוּנִים, וְאֲשֶׁר הָעִיר וְקִדְיֵשׁ גַּם-כֵּן צָרִיךְ לְקַבֵּל מִשָּׁם, כִּי הַדּוֹר יֵרֵד כְּבָר כָּל-כָּף בְּרָעוּ"ת וּבְצָרוּ"ת רַבּוֹת, וְנִסְתָּרַת הַהִסְתָּרָה בְּעֲצָמָה, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּקַרֵּב וּלְשׁוּב אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כִּי אִם עַל-יַדֵּי הַדְּרָךְ הַקְּלָה וְהַנְּעִימָה שֶׁסֵּלֵל וְתִקֵּן

וְהַדְרִיךְ וְגִלְהָה, וּמוֹבָאִים בְּסֵפֶר הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה. וּפְעַם אַחַת אָמַר לְתַלְמִידוֹ: קִדְּם שְׁהִיָּה נִמְצָא הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, הָיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ מֵעֲצָמוֹ, אֲבָל אַחַר שֶׁנִּמְצָא הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאֵמֶת בְּשׁוּם אֶפֶן, כִּי אִם כְּשִׁזְכוּיָן לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו (עַיֵן חַיִּי-מוֹהַר"ן, גְּדֻלַּת הַשְּׁגָתוֹ, אוֹת נ"ט); כִּי בַּדּוֹרוֹת שְׁלִפְנֵינוּ לֹא הָיְתָה כָּל-כֶּךָ הַהִסְתַּרְהָ, וְהָיָה בְּנִקְל לְהִתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל עַכְשָׁו אֲשֶׁר נִתְפַשֵּׁט הַחֹשֶׁךְ כְּפוֹל וּמְכַפֵּל, אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אֶפֶן שֶׁבְּעוֹלָם לְצֵאת כָּל אֶחָד מִגְּלוֹתוֹ וְחִשְׁכוֹתוֹ, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַעֲצוֹת שֶׁלוֹ הַמְּאִירוֹת אֶת עֵינֵי הַהוֹגִים בְּהֵן, וּמִגְּלוֹת אֶת אֵמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִפְתַּח הַפֶּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, מִחֲמַת רַב אוֹר הָאֵמֶת שֶׁמְאִיר בְּמִקְרָבָיו, וּבְשִׁלְמוֹת יְקִים דְּכַר זֶה עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ בְּעֲצָמוֹ, שְׁיִגְלֶה לְמוֹדָיו, וּכְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (צְפַנְיָה ג): "כִּי אִזּוֹ אֶהְפֵּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקַרְא כְּלָם בְּשֵׁם ה' לְעַבְדוֹ שְׂכֵם אֶחָד"; וּפְעַם אַחַת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שָׁם, אוֹת לט): מִן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, שְׁהִיָּה חֲדוּשׁ כְּמִפְרָסָם, הָיָה הָעוֹלָם שָׁקֵט עַד הָאֲרִיז"ל, הֵינּוּ שְׁמַרְבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עַד הָאֲרִיז"ל לֹא נִתְגַּלוּ חֲדָשׁוֹת כְּמוֹ שֶׁנִּתְגַּלוּ

על-ידי רבי שמעון בר יוחאי, עד שבא האריז"ל,
 שהיה חדוש כמפרסם, והוא גלה חדשות לגמרי
 שלא נמצא מי שיגלה חדשות כאלה עד רבי
 שמעון בר יוחאי, זכרוננו לברכה, ומן האריז"ל עד
 הבעל-שם-טוב, זכרוננו לברכה, היה גם-כן העולם
 שקט בלי חדוש, עד שבא הבעל-שם-טוב, זכרוננו
 לברכה, שהיה חדוש נפלא, וגלה חדשות, ומן
 הבעל-שם-טוב עד עתה היה גם-כן העולם שקט
 בלי חדוש כזה, והיה העולם מתנהג רק על-פי
 ההתגלות שגלה הבעל-שם-טוב, זכרוננו לברכה,
 עד הנה, עד שבאתי אנכי, ועתה אני מתחיל לגלות
 חדשות נפלאות לגמרי, שעדין לא נתגלו, ועתה
 מוכן היטב למה נדפס גלוי זה כאן בתחלת הספר,
 אשר אמרו רבנו ז"ל בשעה שנסע לאומן להסתלק
 לעילא ולעילא וכו', כי הגלוי הנפלא הזה טוב
 העקר עליו בעצמו, שהוא תקנות כל הדורות ותקנות
 כל בית ישראל; אשרי המחכה ויגיע, אמן כן יהי
 רצון!

תפלה נוראה ונפלאה עד מאד לאמרה בל"ג בעומר

חברו ותקנו ויסדו

הצדיק הקדוש אשר כל רז לא אניס ליה

מורנו רבי נתן מברסלב זכותו יגן עלינו

רבי שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מן

שמיא נחית, בוצינא קדישא,

בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא

יקירא, אתם הבטחתם לישראל שלא

תשתכח התורה מישראל על ידכם,

כי בזהר דא יפקון מן גלותא, ואפלו

בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה

בעקבות משיחא באחרית הימים

האלה, הבטחתם שאף על פי כן לא

תשכח התורה מפּי זרענו, כמו

שפתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני

ביום ההוא על כל אשר עשה, וענתה

השירה הזאת לפניו לעד כי לא

תשכח מפּי זרעו". והנה עתה הגיעו

הַיָּמִים אֲשֶׁר אֵין לָנוּ בָּהֶם חֶפְצִין, כִּי
אֶרֶךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת וּמִשָּׁךְ עָלֵינוּ
הַשְּׁעֵבֹדָה, וּבְכָל יוֹם אָנוּ הוֹלְכִים
וְדָלִים, וּמָטָה יַדֵּינוּ מְאֹד. "כִּי אֶזְלַת יָד
וְאָפֶס עָצוּר וְעָזוּב". כִּי נִשְׁאַרְנוּ
בֵּיתוֹמִים וְאֵין אָב, וְאֵין מִי יַעֲמוּד
בְּעַדְנוּ. וְהִנֵּה בְּתַקְוָה סוֹף הַגְּלוּת הַמֵּר
הַזֶּה, וּכְבָר הַתְּחִיל לְהַתְּנוּצֵץ
הַתְּנוּצְצוֹת מְשִׁיחַ מִיָּמֵי הָאֱלֹהִי
הָאֶרֶ"י זְכַר צְדִיק לְבָרָכָה, וְעַמּוּד בֵּית
יִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּזְקָקִים וּמִתְגַּעְגְּעִים מְאֹד
לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל חֹפְצִים לִירְאָה
אֶת שְׁמֶךָ בְּהַשְׁתַּזְקָקוֹת נִמְרָץ וְנִפְלָא
אֲשֶׁר לֹא הִיָּתָה כְּזֹאת מִיָּמֵי קֶדֶם.
"הַקִּיצוֹתֵי וְעוֹדֵי עַמּוּד", בָּאתִי עַד קִץ
כָּל הַדּוֹרוֹת וְעוֹדֵי עַמּוּד. עַדִּין אָנוּ
אֲחוּזִים בָּךְ, וּמִשְׁתַּזְקָקִים לְעִבּוֹדְתְךָ
בְּכָלֹת הַנְּפֶשׁ. אֲבָל אַף עַל פִּי כֵן, גַּם

גִּדְלֵי רְחוּקָנוּ מִמֶּךָ בְּעֵתִים הַלָּלוּ הוּא
גַּם כֵּן בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי טַבַּעְנוּ בִּיּוֹן
מִצוּלָה וְאִין מְעַמֵּד בָּאֲנוּ בְּמַעֲמָקֵי
מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתָּנוּ. וְרָאָה אֶת עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל מְרוּדִים מְאֹד, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר
לְבַאֵר וּלְסַפֵּר גִּדְלֵי הַתְּגָרוֹת הַבַּעַל דְּבָר
אֲשֶׁר הַתְּגָרָה בָּנוּ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר הִפִּיל
אוֹתָנוּ מְאֹד. וְהִנֵּה אֲנֹכִי בְּעֵינַי מִי
אֲנֹכִי לְסַפֵּר צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, רַק אַתֶּם
לְבַד יֹדְעֵתֶם אֶת כָּל הַמְּעַמֵּד וּמַצַּב שֶׁל
יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה. אֵךְ
בָּאתִי לְסַפֵּר וּלְצַעֵק עָלַי וְעַל נַפְשִׁי, עַל
עַצֵּם רְחוּקֵי מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַצֵּם
פְּגָמֵי וְעוֹזוֹנוֹתַי הָרַבִּים וּפְשָׁעֵי
הָעֲצוּמִים, וְ"עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינַי
עֵינַי יוֹרְדָה מַיִם", כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם
דֶּרֶךְ אֵיךְ לְהַחְזִיר לִי הַכַּחַ וְקִדְשָׁה,
וְאֵיךְ לְזַכּוֹת לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבְאִיזָה

דָּרַךְ אֶתְחִיל לְעִזּוֹב דְּרָכַי הָרַע
 וּמַחְשְׁבוֹתַי הַמִּגְנוֹת, וְאִידָּךְ וּבְמַה
 אֲזַכֵּה לְתַקֵּן קַלְקוּלִים וּפְגָמִים פְּאֵלָה.
 "לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי, אָנָּה אֲנִי בָּא", אָנָּה
 אֲוִלֶּיךָ אֶת חֲרַפְתִּי הָעֲצוּמָה, אָנָּה
 אֲבִרָה, אָנָּה אֶטְמֵן מִפְּנֵי בְּשֹׁתִי
 וּבְלִמְתִּי, וְאֹמֵר לְחָרִים פִּסּוּנִי
 וְלַגְּבֻעוֹת נִפְלוּ עָלַי, אֲזִי מַה הָיָה לִי,
 אֲזִי מַה הָיָה לִי, "עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ
 מִנִּי אֲמֹרֵךְ בְּכִנִּי", אֲוִלִי יְחוּס אֲוִלִי
 יִרְחַם, כִּי אֵין מַעְצוֹר לִיהוּדָה לְחוֹשִׁיעַ
 גַּם אֹתִי בַּעַת הַזֹּאת, כִּי הֲרִבָּה רוּחַ
 וְהִצִּילָה לְפָנָיו, כִּמוֹ שְׂכַתוֹב: "הֵן כֹּל
 תוֹכֵל וְלֹא יִבָּצֵר מִמֶּנּוּ מִזְמָה, וּמִי
 יֹאמֵר לָךְ מַה תַּעֲשֶׂה". עַל כֵּן בָּאתִי
 כַּעֲנִי בַּפֶּתַח, רֵשׁ דָּל וְאֲבִיוֹן, נִגְוֵעַ
 וּמַעֲנֶה, מִבְּלָבֵל וּמִטְרָף עֲנִי וְכוּאֵב,
 לְצַעֵק וּלְזַעֵק לְפָנָי הַדְּרֹת קִדְשֵׁיכֶם:

רַבִּי רַבִּי רַבִּי "אָבִי אָבִי רַכֵּב יִשְׂרָאֵל
 וּפְרָשִׁיו", נִהִירוּ דְבוּצִינָא
 דְּאֹרֵייתָא, "עֹרָה לְמַח תִּישָׁן", אִיד
 תּוּכְלוּ לְסַבּוֹל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, קוּמוּ
 וְהַתְּעוֹרְרוּ עִם כָּל הַצְּדִיקֵי אֲמַת
 לְהַסְתַּכֵּל וּלְרַאוֹת בְּמַרְיָרוֹת צָרוֹת
 נַפְשֵׁנוּ, "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֵבֶר",
 קוּמוּ יְשִׁינֵי מִכַּפֵּל לְסַעְדֵינוּ. צְדִיקֵי
 יְסוּדֵי עוֹלָם, קוּמוּ בְּעֹזְרֵתֵנוּ בַּעַת צָרָה
 הַזֹּאת, חוּסוּ וְהַמְלוּ עַל כָּל עַדְת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכֵם עָלֵי הַחוּטָא וְהַסָּנוּם
 הַמְּלֵא חַטָּאִים מִכַּף רַגְל וְעַד רֵאשׁ.
 אַתֶּם יִדְעֵתֶם "אַתְּ כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
 מִצְּאֵתֵנוּ" מִיּוֹם גְּלוֹת הָאָרֶץ עַד הַנּוֹה
 כָּל מַח שְׁעֵבֶר עַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל־לַיְוֹת, וּבְכַפְרֵי־יָוֹת מַח שְׁעֵבֶר עַל
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וּבְכַפְרֵי מַח שְׁעֵבֶר עָלֵי
 מִיּוֹם שְׁנֵאֲצִלוּ וְנִבְרְאוּ וְנִצְרְוּ וְנַעֲשׂוּ

נִשְׁמָתִי וְרוּחִי וְנַפְשִׁי וְגוֹפִי, כָּל מֵה
 שְׁעֵבֶר עָלַי בְּכָל גְּלוּל וְגְלוּל, וּבְפָרֵט
 מֵה שְׁעֵבֶר עָלַי בַּגּוֹף הַזֶּה, כָּל מֵה
 שְׁעֵבֶרְתִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מֵה
 שְׂאֵנִי זוֹכֵר עֲדִין וּמֵה שֶׁנִּשְׁפַּח מִמֶּנִּי,
 הַיִּסְפִּיקוּ כָּל אֵילֵי נְבִיזוֹת לְבָאֵר וּלְסִפֵּר
 אִפְס קָצָה מֵהַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בַיּוֹם
 אֶחָד כִּפִּי מֵה שְׁנוֹגְעִים הַפְּגָמִים בְּמָקוֹם
 שְׁנוֹגְעִים כִּפִּי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתִי, וּמִכָּל
 שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מֵה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכָל
 הַיָּמִים שְׁעֵבֶרְוּ עָלַי מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה, (וּבְפָרֵט וְכוּ') מִי יוֹכֵל לְסִפֵּר, מִי
 יוֹכֵל לְשַׁעֵר, מֵה אֲדַבֵּר מֵה אֶתְאוּנֶנּוּ,
 מֵה אוֹמֵר מֵה אֲדַבֵּר וּמֵה אֶצְטַדֵּק:

רבונו של עולם, תן בלב הצדיק
 הקדוש והנורא הזה (אם יזכה
 להיות בא"י על קבר רשב"י ואמר: השוכן פה).

וּבִלְבַב כָּל הַצְּדִיקִים אֲמַתִּים לְבַל
 יִסְתִּירוּ פְּנֵיהֶם מִמֶּנִּי, וַיַּעֲמְדוּ בַּעֲדֵי
 לְמַלְיָצֵי יִשְׂרָאֵל, לְהַפּוֹךְ בְּזִכּוֹתַי וּלְבַקֵּשׁ
 וּלְמַצֵּא בִּי נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וַיִּמְלִיצוּ
 טוֹב בַּעֲדֵי שְׁתַּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמִים,
 וְתַתֵּן בִּי לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה תַתֵּן
 בְּקִרְבִּי, שְׂאֵזְכָּה לְהִתְעוֹרֵר מֵעַתָּה
 בְּאַמַּת לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת וּבִלְבַב
 שְׁלָם. אֵי שָׁמַיִם הַפְּגִינוּ בַּעֲדֵי, כָּל
 בַּעֲלֵי רַחֲמִים וְחַמְלָה חֲמְלוּ עָלַי. כָּל
 שׁוֹכְנֵי עֵפֶר הֶעֱתִירוּ בְּעַד מְטַבֵּעַ
 "בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעֲמָד" כְּמוֹנֵי:

רַבֵּי רַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, זְכָרוֹ זֹאת
 וְתִשְׁמְרוּ עַל לֵב, שְׂזַכִּינוּ בְּדוֹרוֹת
 הַלְלוּ לְשִׁמְעַי נִפְלְאוֹת נִרְאוֹת
 גְּדֻלַּתְכֶם. אֵיךְ מֵרָמֹז בַּתּוֹרָה שֶׁעַל
 יְדְּכֶם לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה, כִּי הַפְּסוּק

שְׁהִבְאַתֶּם רְאִיָּה מִמְּנֹה, שֶׁהוּא כִּי לֹא
 תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ הוּא סוּפֵי תִבּוֹת
 יוֹחֵא"י, וְשִׁמְכֶם הֶקְדוּשׁ בְּעֵצְמוֹ מְרָמוֹ
 בַּפֶּסוּק "עִיר וְקָדִישׁ מִן שְׁמִיָּא
 נִחִית". אֲשֶׁר אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים סוּד
 דְּבָרִים הָאֵלֶּה, אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים גְּדֻלַּת
 הַהִבְטָחָה שֶׁהִבְטַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל
 שֶׁהַתּוֹרָה לֹא תִשְׁכַּח מִיִּשְׂרָאֵל עַל
 יְדֵכֶם, וְאִיךָ מִנְּשָׂה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם
 נִבְּא עַל זֶה בְּתוֹרָתוֹ הֶקְדוּשָׁה מִקֶּדֶם.
 עַל כֵּן בָּאתִי לְהִזְכִּיר, נָא רַבּוֹתַי
 הֶקְדוּשִׁים, חֲמְלוּ עָלַי וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל
 כָּל הָרַע שֶׁעָשִׂיתִי מִעוֹדִי עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה, בְּמַחֲשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, אֲשֶׁר
 הִמְרִיתִי אִמְרֵי אֵל וְעֵצַת עֲלִיּוֹן
 נֶאֱצַתִּי. אֵל תִּבְיִטוּ בְּמַעֲשֵׂי הָרַעִים,
 וְאֵל תַּעֲשׂוּ עִמִּי בַחֲטָאֵי, וְאֵל אֶקוּץ
 בְּעֵינֵיכֶם, עַל אֲשֶׁר זֶה כַּמָּה אֲשֶׁר

מְעוֹרְרִים אוֹתִי בְּאַלְפִים וּרְבָבוֹת
רְמָזִים וְהַתְּעוֹרְרוֹת, וּבְכַמָּה מִיָּנִי
עֲצוֹת נְכוֹנֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת,
לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי בְּעֵצָם
קְשִׁיּוֹת עָרְפִי קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי בְּכָל
זֶה, וְלֹא הִפְיִיתִי אֲזַנִּי וְלִבִּי לְכָל זֶה.
חוֹסֵן עָלַי וְאֵל תְּשִׁיתוּ לֵב לְכָל זֶה, וְאֵל
יַחַר אַפְכֶם בִּי חֲלִילָה, רַק תַּחֲשֹׁבוּ
מִחֲשָׁבוֹת עוֹד מֵעַתָּה לְבַל אֶהְיֶה נִדְחָה
מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּמִכֶּם חֲלִילָה. כִּי עַדִּין
"אֵין מֵעֲצוֹר לִיהוָה לְהוֹשִׁיעַ" גַּם בְּעֵת
הַזֹּאת. כִּי אֵין לִי שׁוֹם כַּח עֵתָה אֲלֹא
בְּכִי לְבַד, וְגַם זֶה מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר
לֹא עָזַב חֲסֵדוֹ וְאֱמֶתוֹ מֵעַמִּי, וְנָתַן כַּח
לְיַעֲקֹב כְּמוֹנִי, לְדַבֵּר עִתָּה מְעַט דְּבָרִים
הָאֵלֶּה. וְעַל זֶה תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתַי,
שֶׁתִּרְחַמוּ עָלַי וְתַעֲשׂוּ אֶת אֲשֶׁר אֲזַכֵּה
לְשׁוֹב בְּאֵמֶת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. (וְלִבֵּא לְאָרֶץ

יִשְׂרָאֵל מִהֲרָה בְּשָׁלוֹם, וְלִדְבַר כָּל זֶה וְיוֹתֵר מִזֶּה שָׁם
 עַל צִיּוֹן שְׁלָכֶם הַקְּדוֹשׁ), וַיְהוּה הַטּוֹב
 בִּרְחַמָּיו יִשְׁמַע תְּפִלָּתְכֶם וַיַּעֲזֹר וַיִּגַן
 וַיּוֹשִׁיעַ אֹתִי וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל
 לְמַעַנְכֶם, וַיַּחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנָיו מִהֲרָה, וַיֹּאחֲזֵנִי וְלֹא יִרְפֵּנִי, וְאֵל
 יַעֲזֹבֵנִי וְאֵל יִטְשֵׁנִי בְּשׁוֹם אִפְן, עַד
 שְׁאֲזַכֶּה לָשׁוּב אֵלָיו בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹת
 בְּרִצּוֹנוֹ הַטּוֹב מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם,
 וְלִתְקוֹן בְּחַיֵּי אֵת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי,
 בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיּוֹם, אֲשֶׁר
 עָלִיהֶם לְבַד אָנִי נִשְׁעָן לְסִדֵּר דְּבָרֵי
 אֱלֹהִים לְפָנֵיהֶם וְלְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בַּעַל
 הַרְחָמִים יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת. "יְהוּה יִגְמֹר
 בְּעַדִּי, יְהוּה חֲסִדָּךְ לְעוֹלָם מִמַּעֲשֵׂי יָדֶיךָ
 אֵל תִּרְפֵּה, הוֹצִיאָה מִמִּסְגֵּר נַפְשִׁי
 לְהוֹדוֹת אֵת שִׁמְךָ, בִּי יִכְתִּירוּ צְדִיקִים
 כִּי תִגְמַל עָלַי":